

Architektonické limity pro stavební činnost v CHKO Český les

Architektura novostaveb bude podřízena venkovskému charakteru zástavby.

1. U staveb, které jsou v optickém kontaktu s dochovanou historickou zástavbou bude bez výjimky požadováno dodržení v lokalitě obvyklé formy vycházející z historické zástavby tj. především:

- poměr šířky a délky půdorysu a případně jeho členění
- tvar a sklon střechy, výška a orientace hřebene
- členění a počet okenních os, velikost oken a jejich členění
- použití v lokalitě obvyklých materiálů a barevností

2. U staveb bez optického kontaktu s dochovanou historickou zástavbou a u staveb solitérních uplatňujících se v dálkových či panoramatických pohledech:

- preferován je půdorys obdélníka s půdorysem v doporučeném poměru 5:3, s možností půdorysu tvaru „L“
- maximální podlažnost – přízemí, (patro), podkroví
- zastřešení sedlovou či polovalbovou střechou s přesahem, sklon 35 - 45°
- výška hřebene odvislá od půdorysu a podlažnosti – max. 7, (10) m
- pravidelné členění okenních os
- okna maloformátová s členěním střední klapačka, křídla s dvěma či třemi příčlemi
- materiály klasické – omítka, možný dřevěný obklad štítu, podle lokality možné i roubení, hrázdění, krytina dle lokality plech, šindel, pálená
- barevnost nevýrazná – bílá, odstíny světle okrové, světle šedé, moření dřeva tmavé

3. U staveb solitérního charakteru bez optického kontaktu s dochovanou historickou zástavbou neuplatňujících se v dálkových či panoramatických pohledech

- je přípustné individuální soudobé řešení za podmínek dodržení výšky zástavby - přízemí, (patro), podkroví, sedlová či polovalbová střecha

4. U rekonstrukcí stávajících objektů je vhodné postupovat stejně jako u novostaveb s cílem rehabilitace charakteru venkovské zástavby, tedy odstranění nevhodných novotvarů a návratu k formě obvyklé v příslušné lokalitě.

